

РЕШЕНИЕ

№ 813

гр. София, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11103** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) срещу Решение № 2821/14.06.2023г., допълнено в частта за разносните с определение № 2465/26.07.2023г., постановено по АНД № 20231110205721 по описа за 2023г. на СРС, 116 състав.

Касаторът поддържа, че решението е неправилно и необосновано. Поддържа, че издаденият ЕФ е редовен от външна страна документ и съдържа необходимите реквизити, които да гарантират правото на санкционираното лице ясно да разбере въз основа на кои обстоятелства е ангажирана отговорността му. Поддържа, че от анализа на законовите разпореди се налага изводът, че единствено за нарушението по чл.483, ал.1 КЗ е допустимо издаването на ЕФ. В тази връзка такова нарушение е извършено, достатъчно ясно е описано и са посочени съответните правни основания за налагане на санкцията на ЮЛ собственик на МПС, посредством законния му представител. Прави искане за отмяна на решението и постановяване на ново, с което електронният фиш да бъде потвърден.

Касационната страна – „Овиклима“ ЕООД подава писмен отговор, с който оспорва жалбата. Прави искане решението на СРС да бъде оставено в сила.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище, че обжалваното

решение е валидно и допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и като такова следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – София-град, 5 касационен състав, като обсъди посочените в жалбата касационни основания и доказателствата по делото, и след като извърши служебно проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 АПК, в касационното производство съдът се произнася служебно по валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо. Същото е постановено и в съответствие с материалния закон съобразно установените фактически обстоятелства по делото, които са следните:

Делото е образувано въз основа на допустима и редовна жалба на „Овиклима“ ЕООД срещу Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, серия Г № 0033168, издаден от СДВР. С ЕФ е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2000 лева.

Фактичката обстановка не е спорна и се установява от приетите пред СРС писмени доказателства. Към 14.05.2021 г. лек автомобил Ф. К. Л. с регистрационен номер С. бил собственост на дружеството ОВИКЛИМА ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. В. Й.. За същия не била сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", видно от приложената справка от Гаранционен фонд. Автомобилът бил заснет на 14.05.2021 г. в 13: 09 на път Е80 (околовръстен път на [населено място]) до ул. Н. П. с посока от бул. Ц. шосе към бул. Б. шосе с автоматизирано техническо средство/система № 11743ee, за което са представени като доказателства фотоснимки и протокол за използване на АТСС. Въз основа на тези обстоятелства, правилен и обоснован е изводът на СРС, че е налице противоречие между описаните в ЕФ обстоятелства и посочената за нарушена правна норма, въз основа на която е наложено административното наказание. Противно на изложеното в касационната жалба, законодателят е предвидил с автоматизирано техническо средство или система да се установява единствено нарушението по чл.638, ал.4 КЗ - управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. В обжалвания ЕФ обаче е посочено, че същият е издаден за извършено нарушение на чл.483, ал.1, т.1 КЗ, за което нарушение обаче, изричната норма на чл.638, ал.1 КЗ, не предвижда възможност да бъде установявано с АТСС, а оттам и да бъде издаван ЕФ. В тази връзка правилен и обоснован е изводът на СРС, че след като в обстоятелствената част на ЕФ словесно е описан фактическият състав на нарушението по чл.483, ал.1, т.1 КЗ, както и изрично е посочена като нарушена тази правна норма, в противоречие с тези обстоятелства е посочено, че наказанието се налага във връзка с чл.638, ал.4 КЗ, която норма урежда отделен вид административно нарушение, което се установява и санкционира по различен начин – чрез АТСС и ЕФ. Такава възможност законодателят не е предвидил за нарушението по чл.483, ал.1, т.1, вр. чл.638, ал.1 КЗ, с оглед на което е и правилен изводът на СРС,

че ЕФ е издаден незаконосъобразно. Отделно от това не е посочен и кой е санкционираният субект – дали наказанието се налага на юридическото лице ОВИКЛИМА ЕООД или на физическото лице - И. В. Й., което е съществен порок във формата на издадения ЕФ и самостоятелно основание за отмяната му.

Предвид гореизложеното настоящата инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора право на разноски за касационното производство има касационната страна, но такива не следва да се присъждат, тъй като се претендират само присъдените от СРС.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2821/14.06.2023г., допълнено в частта за разноските с определение № 2465/26.07.2023г., постановено по АНД № 20231110205721 по описа за 2023г. на СРС, 116 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.